

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Femte Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 207. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264025712.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Udi det Eege-tyck, det grønne Linde-runde,
Oc lyder paa din Sang, at lær' i Roo oc Liise,
Dit *Tereus* Kyrrie, ja din Maj-maaneds-viise,
Dit *Ebiazeto me Kyrrie*, til Ende
Peligno vilde jeg, sin *Philomelam* skænde.
Her, Turtelduen kydsck sit Kur, Kur, lader høre,
Her oc Ur-hanen veed sin skoger Dantz at røre;
Den Kramsfugl yndelig; søød-kiøded Ager-hønne,
Phasanen fedme-blød; de Herre-retter skønne,
Mig ferris om oc om, ieg kand dem icke næfne,
Den Skar' er større fast, end al min dicter Æfne.
Et selsom Creatur mig rinder nu i sinde,
Om det stood ellers til, i Fugle-flock at finde,
En Fiire-foded Fugl, paa Guld bygd Klippe-reede,
I Indianske Luft mig lyster op at lede.
Den Synderlændske Grif, blant disse Fløjer lætte,
Med sit krumhorned-næb, ieg maa' i orden sætte,
Hves Øjne glooend' er', hves vinger kriidend' hviide,
Hans Hofved Ørne-ligt, med kul-soort bag oc siide;
Men Brystet roosen-rødt, de kløør ret stærck' oc lange,
Hvormed hand Løven grum, biørn, Mand oc Hæst kand fange,
Hvor med hand gridskelig vor gamle Moder riifver,
Sig ned i hendis Liif guld-tørstelig begiifver,
Berøfver hende fra sit Gods sit Guld det røde,
Der af sin rede skøn, paa klippe-slot med møøde
Opbygger kostelig, oc deraf heftig kriiger
Som af et fast Casteel, mood dem der stedse hiiger,
Oc tørster efter Guld, hans ædle Boolig meere,
End hans liif-farfved Bryst, oc vinge hviid begiere.
O Griif, ô daarlig griif, den Indianske Myre,
Din Nabo under fields (Kandst du din Lyst ey styre?
Din Guldtørst slucke ned?) Naar hendis Tue slæbis,
For sine Guld-korn smaa, hun Land-forjagis, dræbis.
Dig fyl en giærig rand, oc en hoffærdig Aande,
Dog haer du Brødre fleer' i det oc alle lande.